

چالش‌های آمریکا در تداوم اعمال محاصره دریایی بر علیه ایران بررسی شد

ازفتکش ۸۰۰هزاردلاری

تا«محاصره در محاصره»

صفحه ۷

چهارشنبه ۲۵ شهریور ۱۴۰۵
۴ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸
۱۶ سپتامبر ۲۰۲۶
سال بیست‌ودوم
شماره ۶۲۵۵
۸ صفحه
۴۰۰۰ تومان

واکنش دو چهره اصولگرا و اصلاح طلب به طرح عدم کفایت سیاسی پزشکیان:

طرح عدم کفایت

شلیک به انسجام ملی

دو چهره سیاسی اصولگرا و اصلاح‌طلب از تلاش برخی نمایندگان برای طرح عدم کفایت سیاسی پزشکیان، آن هم در شرایط جنگ انتقاد کردند.

هنوز ساعتی از انتشار خبر دیدار نمایندگان با محمداقبر قالیباف، رئیس مجلس دوازدهم نگذشته بود که مجتبی زارعی، نماینده تهران، در متنی که در اینتا منتشر شده بود، از طرح یک نماینده مجلس برای کودتا علیه دولت خبر داد. او که نامی از این نماینده نبرده بود، فضای مجازی خود نوشت: «با اینکه هو کردن بد است اما چون این آقا تنها فردی بود که دیشب ضد تدابیر آقا درباره کشورداری در میانه جنگ طرحی ارائه کرد همه او را هو کردند و با اعتراض شدید نمایندگان مواجه شد؛ اگر باز هم به شاننازش ادامه بدهد می‌نویسم که دیشب چرا هو شد؟ اما سرریسته می‌گویم: این آقا و حزب خرابکار شین دنبال کودتا علیه دولت

مستقر مورد حمایت ولی‌فقیه هستند اما مجلس ولایی و مطیع رهبری دیشب بردهاش زد.»

اظهارات زارعی در حالی بیان شد که در طول زمانی که پزشکیان سکاندار قوه مجریه در کشور شده است، بارها به تندروی مخالفان خود همراه شده و چندباری هم بحث استعفا، طرح عدم کفایت سیاسی او و شباهت‌سازی او به بنی صدر مطرح شده است. اظهارات روح‌الله لک‌علی‌آبادی، عضو فراکسیون مستقلین ولایی مجلس در خصوص دیدار اخیر نمایندگان با قالیباف، گواه همین ادعاست که مخالفان دولت چهاردهم بار دیگر به دنبال کنار زدن پزشکیان از ریاست جمهوری بودند.
خاصه آنکه این نماینده گفته است: «در این جلسه، ۱۰ نفر از نمایندگان صحبت کردند، حمید رسایی بحث عدم کفایت رئیس‌جمهور را مطرح کرد. او گفت بحث شخصی را رئیس‌جمهور ندارد و نمی‌خواهد به او لقب بنی صدر را بدهد.

شرح درصفحه ۷

صندوق ارزی؛ رقیب جدید دلارهای خاتگی با ژمونی برای سیاست‌گذار؟

بازده ۵۵درصدی و

چالش

جذب سرمایه‌گذاران

صفحه ۷

وزیر خارجه روسیه مطرح کرد

تکذیب معامله

روسیه با آمریکا بر سر

ایران و اوکراین

صفحه ۶

در نشست خبری سخنگوی دولت مطرح شد

از بنزین و گرانی خودرو

تا فیل‌ترینگ و

درآمدهای نفتی

صفحه ۸

صندلی خالی اسلامی وراز پررنگ پشت پرده

اقدام مدعی شده‌اند که نمی‌توانستند اجازه دهند مقام تحت تحریم سازمان ملل در کنفرانس آژانس شرکت کند. این ادعای به‌ظاهر قانون‌مدارانه، در حالی مطرح شده که بر اساس استدلال روسیه، قطعنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت در اکتبر ۲۰۲۵ منقضی شده و مبنای حقوقی ادعایی برای استمرار چنین تحریم‌هایی وجود ندارد. نماینده روسیه در آژانس نیز ادعاهای انگلیس، فرانسه و آلمان درباره فعال‌شدن مکانیسم بازگشت تحریم‌ها علیه ایران را از نظر حقوقی و رویه‌ای بی‌اساس خوانده و تأکید کرده است که هیچ تحریمی از سوی شورای امنیت یا کمیته ۱۳۷۳ وجود ندارد که بتواند مبنای اقدام اتریش قرار گیرد. نشست اخیر شورای حکام و شورای امنیت نیز در حالی برگزار شد که نمایندگان بسیاری از کشورها، از جمله چین و روسیه، با تأکید بر پایان اعتبار قطعنامه ۲۳۳۱، صدور هرگونه قطعنامه، فعال‌سازی مکانیسم ماشه یا گشودن دوباره پرونده ایران در شورای امنیت را خلاف حقوق بین‌الملل دانستند و خواستار پایان سیاسی‌کاری‌ها شدند.
فترات آمریکا و به تبع آن اتریش و اروپا، بی‌اهمیتی حقوق بین‌الملل برای این کشورها را آشکار می‌کند؛ روندی که در صورت بی‌پاسخ ماندن، بدعت‌هایی خطرناک برای نظام بین‌الملل ایجاد خواهد کرد. ترامپ برخلاف ادعایشان نه بر ایران پیروز شده، نه بر تنگه هرمز تسلط دارد و نه اقتصاد جهانی در دستان اوست. شکست‌های زنجیره‌ای آمریکا در برابر تاب‌آوری ایران و پیروزی گسترده یمنی‌ها در باب‌المندب نیز می‌تواند فاکتورهای سنگینی همچون شکست در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره را پیش روی ترامپ و جمهوری‌خواهان قرار دهد. از این منظر، اقداماتی مانند مانع‌تراشی در مسیر حضور نماینده ایران در نشست وین، بیشتر به تلاش برای ساختن دستاوردهای کوچک و خیالی شبیه است؛ دستاوردهایی که نه از قدرت، بلکه از شکست‌ها و ناتوانی‌های واشنگتن نشئت می‌گیرند و در نهایت می‌توانند به رسوایی دیگری برای آمریکا تبدیل شوند. رفتار ایران در تنگه هرمز را تغییر خواهد داد. تنگه هرمز با این فشارها راز نخواهد داشت و دستاور این رویکرد، تنها به تشدید وضعیت خواهد انجامید؛ در حالی‌که آژانس و اتحادیه اروپا نیز با رفتارهای غیرحرفه‌ای، خود به دست خود بر تابوت اعتبار و بقای خویش میخ می‌کوبند.

رفتاری، خود گوید دیگری بر بی‌اعتمادی ایران به آژانس است و می‌تواند گره‌های موجود میان تهران و این نهاد را کوتر کند. تداوم چنین سیاسی‌کاری‌هایی حتی می‌تواند زمینه‌ساز خروج بسیاری از کشورها از آژانس شود.

اروپا؛ استقلالی که به حراج گذاشته شد

رفتار اتریش را نمی‌توان خارج از موضوع اتحادیه اروپا ارزیابی کرد. به نظر می‌رسد این اتحادیه نیز در این اقدام نقش داشته و این مسئله نشانه استمرار استقلال‌فروشی اروپا در برابر آمریکاست. اروپایی که امروز از یک سو با بحران شدید اقتصادی و از سوی دیگر با انزوای جهانی مواجه است، با استمرار چنین رفتارهایی نه‌تنها به نتیجه‌ای نخواهد رسید، بلکه با انزوای بیشتری روبه‌رو خواهد شد؛ چراکه جهان در مسیر چندجانبه‌گرایی حرکت می‌کند و جامعه جهانی نیز بر ضرورت پاسخگو کردن آمریکا و مخالفان استقلال کشورها تأکید دارد. اروپا باید دریافته باشد که سیاست فشار و تهدید، تأثیری بر مقاومت ایران ندارد و صرفاً می‌تواند زمینه‌ساز افزایش محدودیت‌ها در تنگه هرمز و تشدید فشار بر تأمین انرژی غرب شود.

تحریم سازمان ملل؛ ادعایی بی‌ثباتانه

اتریش و نماینده ایالات متحده در آژانس برای توجیه این

ممانعت اتریش از حضور محمد اسلامی در نشست وین، با آشکار شدن نقش فشار آمریکا، نه‌تنها تعهدات کشور میزبان و ادعاهای اروپا درباره حقوق بین‌الملل را زیر سؤال برد، بلکه بحران اعتماد ایران به آژانس و استقلال نهادهای بین‌المللی را عمیق‌تر کرد.

به گزارش نوزینوز اقدام اتریش در خودداری از صدور روایتی برای محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی جمهوری اسلامی ایران، و ممانعت از حضور او در نشست وین، اقدامی مغایر با تعهدات کشور میزبان و در تضاد آشکار با اصول و موازین حقوق بین‌الملل است. این اقدام که تحت فشار آمریکا صورت گرفته، بیش از آنکه دساتوری برای واشنگتن باشد، رسوایی دیگری برای اتریش و اروپا به‌عنوان مدعیان دفاع از حقوق بین‌الملل و نشانه‌ای تازه از فرسایش استقلال نهادهای بین‌المللی است.

اتریش؛ میزبانی در سایه فشار آمریکا

مقامات اتریش ابتدا مدعی شدند درخواست ایران برای صدور روایتی دیر انجام شده است؛ اما پاسخ نماینده ایران مبنی بر اینکه روایتی هیئت ایرانی یک ماه پیش صادر و سپس از سوی اتریش لغو شده، این فضاسازی رسانه‌ای را باطل کرد. در نهایت نیز مقامات اتریشی ناچار شدند نقش آمریکا در این تصمیم را بپذیرند. بر اساس اصول و مقررات بین‌المللی، کشوری که میزبان مقرهای نهادهای بین‌المللی است، نمی‌تواند در قبال نمایندگان کشورهای عضو سیاسی‌کاری کرده یا تحت فشار قدرت‌های دیگر از اجرای تعهدات خود سر باز زند. بر اساس توافق‌نامه میان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و اتریش، این کشور موظف است تمامی اقدامات لازم را برای تسهیل ورود نمایندگان کشورهای عضو به اتریش و اعطای روایتی به آنان در سریع‌ترین زمان ممکن انجام دهد.

این تعهد، بدون قید و شرط، درباره نمایندگان و رؤسای هیئت‌های کشورهای عضو و به‌ویژه در قبال بالاترین نهاد سیاست‌گذاری آژانس اعمال می‌شود. اهمیت موضوع به اندازه‌ای است که میخائیل گولیاونوف، نماینده دائم روسیه در سازمان‌های بین‌المللی در وین، لغو روایتی محمد اسلامی را نقض تعهدات اتریش به‌عنوان کشور میزبان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی توصیف کرد.

خبر	
«اسنپ‌یک» و یک بدعت خطرناک علیه ایران	
نهادهای بین‌المللی در بن‌بست	
لغو روایتی محمد اسلامی، معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران برای شرکت در کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نشان داد که اختلاف‌های حقوقی ناشی از فعال‌سازی بدون مبنا و غیرقانونی مکانیسم موسوم به «اسنپ‌یک» توسط سه کشور اروپایی، در حال سرریز کردن به دیگر نهادهای سازمان ملل متحد و ایجاد مانع در برابر فعالیت طبیعی این نهادها است. به گزارش خبرنگار سیاست خارجی ایرنا، اقدام غیرقانونی و غیرمشروع سه کشور اروپایی (بریتانیا، فرانسه و آلمان) در سوءاستفاده از مکانیسم موسوم به «اسنپ‌یک» (پس‌گشت)، اکنون در حال تبدیل شدن به یک بن‌بست بی‌سابقه نهادی در سازمان ملل متحد و نهادهای تخصصی وابسته به آن است. تلاش آمریکا و متحدان اروپایی آن برای احیای خودکار قطعنامه‌های منقضی‌شده، مبنای حقوق بین‌الملل و چارچوب‌های ناظر بر رفتار کشورها را دچار سردرگمی عمیقی کرده است. نمود عینی و شتاب‌زده این وضعیت در جریان آغاز هفتادمین کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین رخ داد؛ جایی که از سفر بلندپایه‌ترین مقام هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران برای شرکت و سخنرانی در اجلاس ممانعت به عمل آمد.	
بر اساس گزارش‌ها، روایتی محمد اسلامی، معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران برای سفر به اتریش برای شرکت در این اجلاس (که از یک ماه قبل صادر شده بود) به ناگاه لغو شد تا از حضور و سخنرانی رسمی او در این مجمع بین‌المللی جلوگیری شود. در واکنش به این رفتار غیرعرفی، رضا نفقی، سفیر و نماینده دائم ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، صراحتاً ناکارآمدی و انحراف کشور میزبان از تعهدات بین‌المللی خود را به چالش کشید و اعلام کرد: «کارنامه غیرقابل‌قبول سیاست‌ها و عملکرد دولت اتریش در اجرای تعهدات خود به‌عنوان کشور میزبان سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین، تردید باقی نمی‌گذارد که این کشور صلاحیت چنین جایگاهی را ندارد.» این ماجرا نشان داد که چگونه فشار سیاسی آمریکا بر بستر تصمیم غیرقانونی سه قدرت اروپایی برای اجرای مکانیسم اسنپ‌یک (پس‌گشت)، نه تنها بر روابط دو جانبه، بلکه بر کارکرد طبیعی نهادهای بین‌المللی سایه انداخته و آنها را به بن‌بست کشانده است.	
ادعای نامه‌گذاری با نهادی که وجود خارجی ندارد	
یکی از بارزترین مظاهر این سردرگمی حقوقی ناشی از توسل غیرقانونی به مکانیسم اسنپ‌یک، استداند اتریش به ساختارها و کمیته‌هایی است که از منظر حقوق بین‌الملل دوره فعالیت‌شان به پایان رسیده و منحل شده‌اند. وزارت امور خارجه اتریش در بیانیه‌ای رسمی در توجیه منع ورود رئیس سازمان انرژی اتمی ایران مدعی شد: «اتریش به‌عنوان کشور میزبان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، برای معافیت آقای محمد اسلامی از ممنوعیت سفر موجود در سازمان ملل، به کمیته مربوطه در شورای امنیت درخواست داد. متعاقباً از سوی رئیس شورای امنیت به اتریش اطلاع داده شد که این درخواست به دلیل عدم وجود اجماع رد شده است. بنابراین، با توجه به تعهدات بین‌المللی اتریش، اجازه ورود داده نشد. اتریش می‌خواهد امکان مذاکرات را در وین فراهم کند و ما این کار را بر اساس حقوق بین‌الملل و تعهدات بین‌المللی خود انجام می‌دهیم.» همچنین کریستین اینر، سفیر اتریش در آژانس، در صحن کنفرانس تصریح کرد: «اتریش اگرچه صرفاً کشور میزبان است، درخواست معافیت از ممنوعیت سفر را به کمیته تحریم‌های شورای امنیت ارائه کرد که این درخواست رد شد. در نتیجه، اتریش موظف بود از ورود یکی از اعضای هیأت ایرانی به قلمرو خود جلوگیری کند.» ادعای اتریش بر این اساس است که محمد اسلامی تحت تحریم‌های سازمان ملل متحد قرار دارد و سال ۲۰۰۸ و زمانی که در وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح مسئولیت داشت، در پیوست یک قطعنامه ۱۸۰۳ تحت تحریم قرار گرفته‌است. بر اساس این قطعنامه در صورتی که اسلامی در دوران اعتبار قطعنامه مذکور قصد سفر به کشورهای عضو سازمان ملل متحد داشت، این کشورها باید به کمیته نظارت بر تحریم‌ها (موسوم به کمیته ۱۳۷۳) گزارش می‌دادند و برای عبور یا ورود او به کشور مجوز دریافت می‌کردند. این ادعا از این نظر فاقد مبنا است که از سال ۲۰۱۵ اجرای قطعنامه ۱۳۷۳ و به تبع آن کمیته مرتبط با آن و همچنین اجرای قطعنامه ۱۸۰۳ متوقف شده‌است و در چارچوب قطعنامه ۲۳۳۱، مهرماه سال گذشته تمامی این قطعنامه‌ها برای همیشه منقضی شدند.	